

On the Road Again: Travel as Transformation in the Talmud

Gloria Steinem, My Life on the Road

"Before she leaves, my new friend tells me to look out of the big picture window at the parking lot. "See that purple Harley out there—that big gorgeous one? That's mine. I used to ride behind my husband, and never took the road on my own. Then after the kids were grown, I put my foot down. It was hard, but we finally got to be partners. Now he says he likes it better this way. He doesn't have to worry about his bike breaking down or getting a heart attack and totaling us both. I even put 'Ms.' on my license plate—and you should see my grandkids' faces when Grandma rides up on her purple Harley!"

On my own again, I look out at the barren sand and tortured rocks of the Badlands, stretching for miles. I've walked there, and I know that, close up, the barren sand reveals layers of pale rose and beige and cream, and the rocks turn out to have intricate womblike openings. Even in the distant cliffs, caves of rescue appear. What seems to be one thing from a distance is very different close up. I tell you this story because it's the kind of lesson that can be learned only on the road. And also because I've come to believe that, inside, each of us has a purple motorcycle. We have only to discover it—and ride."

1) Mishna Eruvin 5:1

How do they make extensions for cities [for the purpose of defining the Shabbat limit]?

If one house recedes and another projects,

Or if one turret [of the wall] recedes and another projects.

If there were ruins ten handbreadths high, or bridges, or sepulchral monuments that contained dwelling places, they extend the boundary of the town is to include them.

And they make it [the Shabbat limit] like a square tablet in order that the use of the corners might be gained.

משנה מסכת ערובין ה:א

כיצד מעברין את הערים?

בית נכנס בית יוצא

פגום נכנס פגום יוצא

היו שם גדודיות גבוהות עשרה טפחים וגשרים ונפשות שיש בהן בית דירה

מוציאין את המדה כנגדן ועושין אותה כמין טבלא מרובעת כדי שיהא נשכר את הזויות:

וגשרים ונפשות שיש בהן בית דירה מוציאין את המדה כנגדן ועושין אותה כמין טבלא

מרובעת כדי שיהא נשכר את הזויות:

Explanation by Rabbi Dr. Joshua Kulp –

<http://learn.conservativeyeshiva.org/eruv-chapter-five-mishnah-one/>

Section one: If at the end of the city there is a row of houses, but the row is not set up evenly, the Shabbat limit is measured from the house that projects the most and not from the house that recedes.

Section two: If there is part of the wall (such as a turret, a tower used to guard the city) which projects further than other parts, the Shabbat limit is measured from the further projection.

Section three: If there were ruins outside the parts of the city, or bridges or structures made over graves, then all of these are also included in the city.

Section four: When they come to set the Shabbat limit, the first thing they do is make the city into a rectangle, with the furthest structure on each side being the city's limits. Even if the city is circular, they draw a rectangle around it, so that people get some extra place to travel at the corners. The 2000 cubits are now measured in a square around this square, so that people again get the benefit of the corners (see also above 4:8).

2) Babylonian Talmud Eruvin 53a

GEMARA.

Rav and Shmuel:

One taught: the Mishna uses the word me'aberin (with the letter ע)

The other taught it me'aberin (with the letter א).

The one who taught it 'me'aberin' (with א) explains it as 'adding a limb' and he who learned, 'me'aberin' explains it in the same sense as that of 'a

תלמוד בבלי עירובין נג.

גמ'

רב ושמואל

חד תני מעברין

וחד תני מאברין

מאן דתני מאברין אבר אבר

ומאן דתני מעברין כאשה עוברה

pregnant woman'.

The cave of Machpelah. (Genesis 23:1-9)

Rav and Shmuel:

One holds that the cave consisted of two chambers one within the other; and the other holds that it consisted of a lower and upper chamber. According to him who holds that the chambers were one above the other the term machpelah (because the word machpelah means doubled) is well justified but according to him who holds that it consisted of two chambers one within the other, what could be the meaning of machpelah? That it had multiples of couples.

מערת המכפלה

רב ושמואל
חד אמר שני בתים זה לפניו זה
וחד אמר בית ועלייה על גביו
בשלמא למאן דאמר זה על גב זה היינו
מכפלה אלא למאן דאמר שני בתים זה
לפנים מזה מאי מכפלה?

שכפולה בזוגות

3) Genesis 23:1 – 10

¹ Sarah's lifetime-the span of Sarah's life-came to one hundred and twenty-seven years. ² Sarah died in Kiriath-arba-now Hebron-in the land of Canaan; and Abraham proceeded to mourn for Sarah and to bewail her. ³ Then Abraham rose from beside his dead, and spoke to the Hittites, saying, ⁴ "I am a resident alien among you; sell me a burial site among you, that I may remove my dead for burial." ⁵ And the Hittites replied to Abraham, saying to him, ⁶ "Hear us, my lord: you are the elect of God among us. Bury your dead in the choicest of our burial places; none of us will withhold his burial place from you for burying your dead." ⁷ Thereupon Abraham bowed low to the people of the land, the Hittites, ⁸ and he said to them, "If it is your wish that I remove my dead for burial, you must agree to intercede for me with Ephron son of Zohar." ⁹ Let him sell me the cave of Machpelah that he owns, which is at the edge of his land. Let him sell it to me, at the full price, for a burial site in your midst."

בראשית כג: א – י

א ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים
שני חיי שרה ב ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון
בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה ג ויקם
אברהם מעל פניו מתו וידבר אל בני חת לאמר ד גר
ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה
מתי מלפני ה ויענו בני חת את אברהם לאמר לו ו
שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו
קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר
מתך ז ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת ה
וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי
מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר ט ויתן לי את
מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא
יתנה לי בתוכם לאחזת קבר

4) Babylonian Talmud Tractate Eruvin 53b – 54a

R. Yehoshua b. Hananyah said:

In all my days, no man has ever bested me except a woman, a little boy and a little girl.

What was the incident with the woman?

I was once staying at an inn where the hostess served me with beans.

On the first day I ate all of them leaving nothing.

On the second day too I left nothing.

On the third day she over-seasoned them with salt, and, as soon as I tasted them, I withdrew my hand from them.

She said 'Rabi, why do you not eat?'

I replied: 'I have already eaten earlier in the day'.

She said to me: Then you should not have eaten the bread!

She then said 'My Rabi is it possible that you left the dish today as compensation for the former meals?'

After all, did not the Sages say:

Nothing must be left in the serving pot, but something must be left on your personal plate?'

What was the incident with the little girl?

I was once on a journey and there was a path across a field and I made my way through it.

תלמוד בבלי מסכת עירובין נג: – נד.

אמר רבי יהושע בן חנניה

מימי לא נצחני אדם חוץ מאשה תינוק ותינוקת

אשה מאי היא

פעם אחת נתארחתי אצל אכסניא אחת עשתה לי פולין

ביום ראשון אכלתיים ולא שיירתי מהן כלום שנייה ולא שיירתי מהן כלום

ביום שלישי הקדיחתן במלח

כיון שטעמתי משכתי ידי מהן

אמרה לי רבי מפני מה אינך סועד

אמרתי לה כבר סעדתי מבעוד יום

אמרה לי היה לך למשוך ידיך מן הפת

אמרה לי רבי שמא לא הנחת פאה בראשונים

ולא כך אמרו חכמים

אין משיירין פאה באילפס, אבל משיירין פאה בקערה

תינוקת מאי היא

פעם אחת הייתי מהלך בדרך והיתה דרך עוברת בשדה והייתי מהלך בה

A little girl said to me:
‘Rabi! Is not this part of the field?’
‘No’, I replied: ‘this is a trodden path!’
‘Robbers like yourself’, she retorted: ‘have trodden it down’
What was the incident with the little boy?
I was once on a journey when I saw a little boy sitting at a cross-road.
I asked him, ‘Which road should I take to the city?’ —
He replied: ‘This one is short but long and that one is long but short’.
I proceeded along the ‘short but long’ road.
When I approached the town I discovered that it was hedged in by gardens and orchards.
I turned back.
I said to him, ‘My son, did you not tell me that this road was short?’
He said: did I not also tell you: But long?’
I kissed him upon his head and said:
‘Happy are you, O Israel, all of you are great scholars, from your great ones to your young.’

אמרה לי תינוקת אחת
רבי לא שדה היא זו
אמרתי לה לא דרך כבושה היא
אמרה לי ליסטים כמותך כבושה
תינוק מאי היא
פעם אחת הייתי מהלך בדרך וראיתי תינוק יושב על
פרשת דרכים
ואמרתי לו באיזה דרך נלך לעיר
אמר לי זו קצרה וארוכה
וזו ארוכה וקצרה
והלכתי בקצרה וארוכה
כיון שהגעתי עיר מצאתי שמקיפין אותה גנות
ופרדיסין
חזרתי לאחורי
אמרתי לו בני הלא אמרת לי קצרה

אמר לי ולא אמרתי לך ארוכה
נשקתיו על ראשו ואמרתי לו
אשריכם ישראל שכולכם חכמים גדולים אתם
מגדולכם ועד קטנכם:

Questions for consideration:

- What is meant that Rebbe Yehoshua is “bested”? How is he bested?
- What do these stories have in common? How are they different?
- Why are these three characters chosen? How do these stories reflect life “on the road”?

5) Babylonian Talmud Tractate Eruvin 53b – 54a

Rabbi Yossi HaGlili was once on a journey when he met Bruriah, he said to her: “Which way shall we take to Lod?” She said to him: “You foolish Galilean, didn’t our Rabbis teach *Do not speak unnecessarily with a woman?* (Avot 1:5)
You should have asked – which to Lod!”

Bruriah once came upon a student who was learning Torah quietly (i.e. in a whisper) .
She kicked him.
She said, “Is it not written "Ordered in all things and preserved" (Samuel II 23:5);
if it is ordered in your two hundred and forty-eight limbs it will be preserved, otherwise it will not be preserved.

תלמוד בבלי מסכת ערובין נג: - נד.

רבי יוסי הגלילי הוה קא אזיל באורחא אשכחא לברוריה אמר לה באיזו דרך נלך ללוד אמרה ליה גלילי שוטה לא כך אמרו חכמים אל תרבה שיחה עם האשה היה לך לומר באיזה ללוד

ברוריה אשכחתי לההוא תלמידא דהוה קא גריס בלחשיה בטשה ביה אמרה ליה לא כך כתוב ([שמואל ב כג.](#)) ערוכה בכל ושמורה אם ערוכה ברמ"ח אברים שלך משתמרת ואם לא אינה משתמרת

Questions for consideration:

- What do we learn here about the importance of speech?
- What do we learn here about travel and transformation?

6) Babylonian Talmud Tractate Eruvin 55a

Rav Avdimi bar Chama bar Dosa said: What does it mean “She is not in heaven nor across the sea”? If the Torah would be in the heavens, or across the sea, we would be obligated to go there to pursue it.
Rava said: Torah is not found in one who is haughty about it like the heavens, nor one who is confident about it like the sea.
R. Yochanan said: “It is not in heaven” - Torah is not found in haughty people, “and not across the sea” - nor in wholesalers who cross the sea or merchants.

תלמוד בבלי מסכת עירובין נה.

והיינו דאמר אבדימי בר חמא בר דוסא מאי דכתיב (דברים ל, יב) לא בשמים היא ולא מעבר לים היא לא בשמים היא שאם בשמים היא אתה צריך לעלות אחריה ואם מעבר לים היא אתה צריך לעבור אחריה רבא אמר לא בשמים היא לא תמצא במי שמגביה דעתו עליה כשמים ולא תמצא במי שמרחיב דעתו עליה כים רבי יוחנן אמר לא בשמים היא לא תמצא בגסי רוח ולא מעבר לים היא לא תמצא לא בסחרנים ולא בתגרים

Questions for consideration:

- What do we learn here about travel and humility? How are they connected?

Additional Sources Referenced:

Mishna Avot 1:5

Yose ben Yochanan, man of Jerusalem, says, "May your home be open wide, may the poor be members of your household and do not increase conversation with the woman." They so stated with his wife; all the more so with the wife of his friend. From this, the sages said, "Any time that a man increases conversation with the woman, he causes evil to himself and neglects the words of Torah; and, in his end, he inherits Geihinam."

משנה אבות א:ה

יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר, יהי ביתך פתוח לרננה, ויהיו עניים בני ביתך, ואל תרבה שיחה עם האשה. באשתו אמרו, קל וחומר באשת חברו. מכאן אמרו חכמים, כל זמן שאדם מרבה שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו, ובוטל מדברי תורה, וסופו יורש גיהנום

Mishna Avot 3:8

Rabbi Dostai son of Rabbi Yannai in the name of Rabbi Meir says: Anyone who forgets one matter from his studies - Scripture considers him as if he is liable for [forfeiture of] his life, as it is said (Deuteronomy 4:9) "Only guard thyself, and guard thy life diligently, lest thou forget the things which thine eyes saw." One could [suppose this statement applies to] even one whose studies have overpowered him, therefore, the verse says, "and lest they depart from thy heart all the days of thy life" - he is not liable for [forfeiture of] his life until he sits down and [intentionally] removes them from his mind.

משנה אבות ג:ח

רבי דוסתאי ברבי ינאי משום רבי מאיר אומר, כל השוכח דבר אחד ממשנתו, מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו, שנאמר (דברים ד), רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך. יכול אפלו תקפה עליו משנתו, תלמוד לומר (שם) ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך, הא אינו מתחייב בנפשו עד שישב ויסירם מלבו.

THE PARDES INSTITUTE OF JEWISH STUDIES is an open, co-ed and non-denominational learning community, based in Jerusalem and with programs worldwide. Pardes offers a variety of short- and long-term learning opportunities, including a Year program, Educators programs, summer programs and events throughout the year. For more information see www.pardes.org.il